

[Ole Espersen]

ret ukritisable., og så har jeg udtrykt mig endda meget mildt.

Jeg synes, det må vække til eftertanke, at man kan få så mange ganske godt dokumenterede eksempler på en urimelig og, jeg tør godt sige uanstændig optræden. Det har været trist at opleve, at det er tilfældet, og jeg tror, at den konkurskomité, der er dannet, hvad enten man er uenig eller enig i alt det, den foreslår, har haft sin funktion, og jeg skal ikke lægge skjul på, at dens og især Jørgen Ilbos arbejde har været afgørende for meget af den indsigt, man har fået.

Jeg er derfor glad for, at der er et flertal for det væsentlige i forslaget. Det eneste punkt, der ikke ser ud til at være et umiddelbart flertal for, er andet afsnit af punkt 1 om, at salæret, hvis det er uforholdsmæssig højt i forhold til boets størrelse, kan afholdes delvis af det offentlige. Hensigten er at få draget omsorg for udførelsen af en økonomisk opgørelse i tilfælde, hvor der kan være et behov for den, men det er ikke noget væsentligt for os, og det er bestemt noget, vi kan forhandle om i udvalget.

Men i øvrigt mener jeg at kunne konstatere – og det er vi selvfølgelig glade for – at der er et flertal for forslagens gennemførelse.

Et par enkelte bemærkninger til ministeren og ordførerne. Jeg synes, det er interessant, som ministeren også noterede det, at noget af det, der er nævnt i forslaget, allerede er imødekommet eller er på vej til at blive imødekommet i sø- og handelsretten, hos advokaterne, eller hvor det nu kan være. Det er interessant også ud fra den betragtning, at vi, hvis man imødekommer noget, motiveret eller tvunget af en offentlig debat eller af diskussioner i folketinget, selvfølgelig må spørge os selv, om man nu også har imødekommet nok, og det mener jeg ikke man har. Derfor er det vores opfattelse, at forslagens vedtagelse er nødvendig.

Ministeren nævnte, at Advokatrådet afviser påstanden om, at man har en salærmæssig interesse i, at en konkurs bliver resultatet i stedet for en rekonstruktion. Det er korrekt, at Advokatrådet siger sådan, men jeg synes ikke, man afviser den påstand med nogen dokumentation, for sagen er jo stadig væk den, at der ved en rekonstruktion eller afslutning af boet som solvent ikke er nogen faste takster, ikke er nogen procenter, som man kan hente hjem; så skal der ske en konkret

vurdering af arbejdsindsatsen. Det kunne tænkes, at en advokat – og jeg vil ikke påstå, at én eneste har gjort det, men det kunne jo tænkes – siger til sig selv: bliver konkursen en realitet, er mit salær sådan og sådan; bliver konkursen ikke en realitet, ved jeg ikke, hvad mit salær bliver. Det er en tankegang, som kan tænkes at opstå hos nogle, og det er en tankegang, som jeg ikke mener vi kan have nogen interesse i opstår. Det er baggrunden for det, der naturligvis er det væsentlige i forslaget, nemlig punkt 1, første afsnit.

Det er også interessant at notere sig, at der på adskillige andre områder, der meget minder om dette her, skal foretages en konkret vurdering af arbejdsindsatsen, af boets beskaffenhed, af den indsats i al almindelighed, der er ydet med rimelighed. Det gælder, som jeg sagde, når der sker en rekonstruktion, og det gælder, når boet afsluttes som solvent. Så må man spørge sig selv, hvorfor der ikke – hvad der må være et rimeligt udgangspunkt – også skulle foretages en konkret vurdering af boets beskaffenhed, arbejdsindsatsen og resultatet af bobehandlingen, når det drejer sig om konkurs. Man kan sige, at resultatet dér er givet – det blev en konkurs – men en konkurs kan slutte på mange forskellige måder med større eller mindre udlodninger til kreditorerne, så dér kan der også blive tale om en vurdering af resultatet.

Jeg synes derfor ikke, at der er noget som helst, der taler imod at forlade den automatiske salærberegning, der foreligger her, og som selvfølgelig – det vil ingen bestride – i nogle tilfælde kan bevirke helt urimelige honorarer.

Derfor er behandlingen hos monopolmyndighederne uden interesse for forslagsstillerne, for det eneste, monopolmyndighederne formentlig kan gøre, er at diskutere, om en procentsats skal være 4½, 5, 6 eller 6½, men det er selve systemet, vi er utilfredse med. Derfor er det vores opfattelse – og jeg er ikke sikker på, at Advokatrådet står så fjernt fra os – at vi bør forlade dette system og i stedet for anvende det, der er skitseret i punkt 1.

Jeg vil gerne sige straks, at den skitse, vi har udarbejdet – og det er jo kun et beslutningsforslag – om, at beregningen skal ske under hensyn til arbejdets omfang og uafhængigt af boets størrelse, nok er blevet lidt